

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3568/2021
24.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у ванпарници предлагача АА и ББ, обоје из ..., против противника предлагача Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 1826/19 од 29.01.2021. године, исправљеног решењем од 17.03.2021. године, у седници већа од 24.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 1826/19 од 29.01.2021. године, исправљеног решењем од 17.03.2021. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду Р1 244/17 од 03.10.2018. године обавезан је противник предлагача да исплати предлагачима на име накнаде за експроприсано земљиште - кат. парц. бр. ... уписана у лист непокретности бр. ... КО ... износе од по 1.985.775,00 динара и на име накнаде трошкова поступка износ од 15.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 1826/19 од 29.01.2021. године, исправљеног решењем од 17.03.2021. године, одбијена је жалба противника предлагача, потврђено првостепено решење и одбијен захтев странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведеног правноснажног другостепеног решења противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом

2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, накнада за изузето земљиште није споразумно одређена, нити исплаћена, па је применом чланова 132. и 136. ЗВП и чланова 41. става 2. и 42. става 1. Закона о експропријацији, противник предлагача обавезан да предлагачима исплати накнаду чија је висина утврђена у складу са налазом и мишљењем судског вештака. О захтеву предлагача судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањима и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП у вези члана 420. ЗПП и члана 30. става 2. ЗВП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 27. ставом 2. Закона о ванпарничном поступку прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овом имовинскоправном спору захтеви предлагача се односе на новчано потраживање, при чему предлагачи нису јединствени супарничари у смислу члана 210. ЗПП, те се вредност појединачних захтева, на основу аналогне примене члана 30. става 2. ЗПП, не сабира.

Судски поступак за одређивање накнаде за експроприсану непокретност покренут је 08.09.2017. године. Побижано другостепено решење донето је 29.01.2021. године. Вредност предмета спора износи 1.985.775,00 динара што је по средњем курсу НБС на дан покретања поступка противвредност износа од 16.603,00 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан покретања поступка, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић